

Бога, въ тріеухъ лицѣхъ славословіа, пречистыми гла-
сы, Серафимъ посланъ бысть проповѣдати ѡбѣ трісвѣ-
тлоє существо, ѿ єдиницѣ трісолнечнѣю.

Иже всѣхъ невидимыхъ ѿ видимыхъ естество, ѿ не сѣ-
шыхъ прѣжде составшаа, єдинице трісолнечнаа, ѿже єди-
наго тѣ Бога вѣрнѣю воспѣвающихъ, ѿ всѣхъ исквше-
ній избавши, твоей славы сподоби.

И нынѣ.

Невѣстникъ свѣтоносенъ ѿ чисты Дѣво, бывшій Божій,
воспѣваемъ тѣ любовію, ѿ блажимъ: ѿз тебе бо родиа
Христосъ, въ существахъ ѿ хотѣніихъ свѣбыхъ: ѿже єдинъ
ѿ Трѣнцы, ѿ славы сый Господь.

Пѣснь, 5. Ирмосъ.

Сездна послѣднѣа грѣхѣвъ ѿвыде ма, ѿ ѿчезаетъ
дѣхъ мей, но прострѣй владыко высокѣю твою мышцѣ,
ѿкѣ Петра ма оуправителю спаси.

Преселникъ сый Іералмъ, сподобисѣ образнѣ воспріи-
ти, єдинственнаго оубѣ Господа, въ тріеухъ ѿпостасѣхъ,
пресвѣщенна, мужескими же зрѣки.

Дважды. Слава.

Направи сердца твоихъ рабѣвъ, къ свѣтѣ неприступно-
му, ѿ трісолнечне Господи: ѿ твоей славы сіаніе, по-
даждь душамъ нашимъ, во еже ѿблистаемымъ быти
твоею добротою неизреченною.

И нынѣ.

Обѣрзи мнѣ двѣри свѣта, рѣждагѣа ѿ оутрѣбы
твоей Пречистаа: да зрю трісвѣтлѣю азѣ Божества, ѿ